

Traducere din limba engleză

Varșovia, 16 mai 2005

CONVENȚIA CONSILIULUI EUROPEI PRIVIND PREVENIREA TERORISMULUI

Statele Membre ale Consiliului Europei și celelalte state semnatare ale prezentei Convenții;

Considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o unitate mai mare între membrii săi;

Recunoscând interesul de a intensifica cooperarea cu celelalte State Parte la prezenta Convenție;

Din dorința de a lua măsuri eficiente pentru prevenirea terorismului și pentru a face față în special provocării publice la comiterea de infracțiuni de terorism, precum și recrutării și antrenării pentru terorism;

Conștiente de îngrijorarea profundă determinată de creșterea infracțiunilor de terorism și a amenințării pe care o reprezintă terorismul;

Având cunoștință de situația precară cu care se confruntă persoanele care suferă din cauza terorismului, și reafirmând, în acest context, profunda lor solidaritate cu victimele terorismului și cu familiile acestora;

Reafirmând faptul că infracțiunile de terorism și infracțiunile prevăzute de prezenta Convenție, indiferent de autorii lor, nu sunt în nici un caz justificate prin considerații de natură politică, filozofică, ideologică, rasială, etnică, religioasă sau de orice altă natură similară, și amintind obligația tuturor Părților de a preveni asemenea infracțiuni și, dacă acestea nu au putut fi prevenite, de a le cerceta și de a se asigura că sunt sancționate cu pedepse care țin cont de gravitatea lor;

Amintind necesitatea de a consolida lupta împotriva terorismului și reafirmând faptul că toate măsurile luate pentru prevenirea sau reprimarea infracțiunilor de terorism trebuie să respecte statul de drept și valorile democratice, drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și alte prevederi ale dreptului internațional, și inclusiv ale dreptului internațional umanitar, atunci când acesta este aplicabil;

Recunoscând că prezenta Convenție nu afectează principiile stabilite privind libertatea de expresie și libertatea de asociere;

Amintind că actele de terorism, prin natura sau contextul acestora, sunt menite să intimideze grav o populație, sau să forțeze un guvern sau o organizație internațională să efectueze sau să se abțină de la efectuarea unui anumit act sau să destabilizeze grav sau să distrugă structurile fundamentale politice, constituționale, economice sau sociale ale unei țări sau ale unei organizații internaționale;

Au convenit următoarele:

Articolul 1 – Terminologie

1. În sensul prezentei Convenții, prin “infracțiune de terorism” se înțelege oricare din infracțiunile care intră în sfera de aplicare a unuia din tratatele enumerate în Anexă, așa cum sunt ele definite în respectivele tratate.
2. Odată cu depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, un stat care nu este parte la un tratat enumerat în Anexă poate declara că, la aplicarea prezentei Convenții privitor la respectivul stat contractant, se va considera că acel tratat nu figurează în Anexă. Declarația își pierde efectele de îndată ce tratatul intră în vigoare pentru statul care a dat-o, acesta notificându-l pe Secretarul General al Consiliului Europei cu privire la intrarea în vigoare.

Articolul 2 – Obiectiv

Obiectivul prezentei Convenții este de a intensifica eforturile Părților pentru prevenirea terorismului și a efectelor sale negative asupra deplinei respectări a drepturilor omului și în special a dreptului la viață, atât prin intermediul unor măsuri ce trebuie luate la nivel național, cât și în cadrul cooperării internaționale, ținând cont de tratatele sau acordurile bilaterale și multilaterale existente între statele contractante.

Articolul 3 – Politici naționale de prevenire

1. Fiecare Parte va lua măsurile adecvate, îndeosebi în domeniul pregătirii autorităților care au competență în ceea ce privește aplicarea legii și altor organe, precum și în domeniile educației, culturii, informației, mass-media și conștientizării publicului, în vederea prevenirii infracțiunilor de terorism și a efectelor negative ale acestora, cu respectarea drepturilor omului și a obligațiilor prevăzute, după caz, de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de Pactul Internațional privitor la Drepturile Civile și Politice, și a altor obligații ce țin de dreptul internațional.
2. Fiecare Parte ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea și dezvoltarea cooperării între autoritățile sale naționale în vederea prevenirii infracțiunilor de terorism și a efectelor negative ale acestora, între altele prin:
 - a. schimbul de informații;
 - b. întărirea protecției fizice a persoanelor și infrastructurilor;
 - c. îmbunătățirea planurilor de pregătire și coordonare pentru situațiile de criză.
3. Fiecare Parte promovează toleranța prin încurajarea dialogului interreligios și intercultural cu implicarea, dacă este necesar, a organizațiilor neguvernamentale și a altor elemente ale societății civile în vederea prevenirii tensiunilor care ar putea contribui la comiterea de infracțiuni de terorism.
4. Fiecare Parte se străduiește să sensibilizeze publicul cu privire la existența, la cauzele, gravitatea și amenințarea reprezentate de infracțiunile de terorism și de infracțiunile prevăzute de prezenta Convenție, și ia în considerare încurajarea publicului de a furniza autorităților competente ajutor factic și specific care poate contribui la prevenirea infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor prevăzute de prezenta Convenție.

Articolul 4 – Cooperarea internațională în materie de prevenire

Părțile își acordă asistență și sprijin, după caz și ținând cont în mod corespunzător de posibilitățile fiecăreia, în vederea îmbunătățirii capacității lor de a preveni comiterea infracțiunilor de terorism, inclusiv prin schimbul de informații și bune practici, precum și prin pregătire și alte eforturi comune cu caracter preventiv.

Articolul 5 – Provocarea publică de a comite o infracțiune de terorism

1. În sensul prezentei Convenții, "provocarea publică de a comite o infracțiune de terorism" înseamnă distribuirea, sau punerea la dispoziție în alt mod, a unui mesaj către public, cu intenția de a instiga la comiterea unei infracțiuni de terorism, dacă acest comportament, direct sau indirect, creează un pericol ca una sau mai multe din aceste infracțiuni să fie comise.

2. Fiecare Parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern, provocarea la comiterea unei infracțiuni de terorism, așa cum a fost definită la paragraful 1, atunci când a fost comisă cu intenție.

Articolul 6 – Recrutarea pentru terorism

1. În sensul prezentei Convenții, "recrutarea pentru terorism" înseamnă solicitarea ca o altă persoană să comită o infracțiune de terorism sau să participe la comiterea unei infracțiuni de terorism, sau să se alăture unei asociații sau unui grup, cu scopul de a contribui la comiterea uneia sau mai multor infracțiuni de terorism de către acea asociație sau acel grup.

2. Fiecare Parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern, recrutarea pentru terorism, așa cum a fost definită la paragraful 1, atunci când a fost comisă cu intenție.

Articolul 7 – Pregătirea pentru terorism

1. În sensul prezentei Convenții, "pregătirea pentru terorism" înseamnă furnizarea de instrucțiuni cu privire la fabricarea sau folosirea explozibililor, a armelor de foc sau altor arme sau substanțe nocive sau periculoase, sau cu privire la alte metode sau tehnici specifice, cu scopul de a comite o infracțiune de terorism sau de a contribui la comiterea acesteia, având cunoștința de faptul că pregătirea efectuată este menită să servească acestui scop.

2. Fiecare Parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern, pregătirea pentru terorism, așa cum a fost definită la paragraful 1, atunci când a fost comisă cu intenție.

Articolul 8 – Lipsa relevanței consumării infracțiunii de terorism

Pentru ca un act să constituie infracțiune în sensul articolelor 5-7 din prezenta Convenție, nu este necesar ca o infracțiune de terorism să se fi consumat.

Articolul 9 – Infracțiuni conexe

1. Fiecare Parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune conform dreptului său intern:

- a. Participarea în calitate de complice la comiterea unei infracțiuni prevăzute la articolele 5-7 din prezenta Convenție;
- b. Organizarea comiterii unei infracțiuni în sensul articolelor 5-7 din prezenta Convenție sau faptul de a ordona altor persoane să o comită;

Acad

- c. Participarea la comiterea uneia sau mai multora din infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 din prezenta Convenție de către un grup de persoane care acționează într-un scop comun. Această contribuție trebuie să fie intenționată și trebuie:
- i. să fie menită să faciliteze activitatea criminală a grupului sau să servească scopului criminal al grupului, dacă această activitate sau acest scop implică comiterea unei infracțiuni prevăzute la articolele 5-7 din prezenta Convenție; sau
 - ii. să fie făcută știind că grupul intenționează să comită o infracțiune prevăzută la articolele 5-7 din prezenta Convenție.
2. Fiecare Parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, în cadrul și în conformitate cu dreptul său intern, tentativa de comitere a unei infracțiuni prevăzute la articolele 6 și 7 din prezenta Convenție.

Articolul 10 – Răspunderea persoanelor juridice

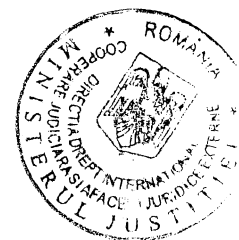
1. Fiecare Parte adoptă măsurile necesare, conform principiilor sale juridice, pentru stabilirea răspunderii persoanelor juridice pentru participarea la infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție.
2. Sub rezerva principiilor juridice ale fiecărui stat contractant, răspunderea persoanelor juridice poate fi penală, civilă sau administrativă.
3. Această răspundere nu aduce atingere răspunderii penale a persoanelor fizice care au comis infracțiunile.

Articolul 11 – Sancțiuni și măsuri

1. Fiecare Parte adoptă măsurile necesare pentru ca infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție să fie pedepsite cu pedepse efective, proporționale și descurajatoare.
2. Orice condamnare definitivă anterioară pronunțată într-un stat străin pentru infracțiunile prevăzute de prezenta Convenție poate, în măsura permisă de dreptul intern, să fie luată în considerare la pronunțarea hotărârii în conformitate cu dreptul intern.
3. Fiecare Parte veghează ca persoanele juridice găsite responsabile conform articolului 10 să facă obiectul unor sancțiuni efective, proporționale și descurajatoare de natură penală sau nu, și inclusiv unor sancțiuni pecuniare.

Articolul 12 – Condiții și garanții

1. Fiecare Parte trebuie să se asigure că stabilirea, implementarea și incriminarea faptelor prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție, se realizează cu respectarea obligațiilor în materia drepturilor omului, în special a dreptului la libertatea de exprimare, libertatea de asociere și libertatea religioasă așa cum sunt ele prevăzute, după caz, în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, și a altor obligații ce decurg din dreptul internațional.
2. Stabilirea, implementarea și incriminarea faptelor prevăzute la articole 5-7 și 9 din prezenta Convenție trebuie să respecte principiul proporționalității, în ceea ce privește scopurile legitime urmărite și necesitatea acestora într-o societate democratică, și trebuie să excludă orice formă de arbitrar, de tratament discriminatoriu sau rasist.

- b. de a primi vizita unui reprezentant al acestei Părți;
- c. de a fi informată cu privire la drepturile sale prevăzute la literele a. și b.

4. Drepturile menționate la paragraful 3 se exercită în conformitate cu legile și reglementările Părții pe al cărei teritoriu se află infractorul sau presupusul infractor, sub rezerva că legile și reglementările trebuie să permită deplina realizare a scopurilor pentru care aceste drepturi au fost acordate în conformitate cu paragrafului 3.

5. Dispozițiile paragrafelor 3 și 4 din prezentul articol nu afectează dreptul oricărei Părți care își declară jurisdicția conform articolului 14, paragraful 1, b) și 2 de a invita Comitetul Internațional al Crucii Roșii să comunice cu presupusul infractor și să îl viziteze.

Articolul 16 - Inaplicabilitatea Convenției

Prezenta Convenție nu se aplică atunci când infracțiunile menționate la articolele 5-7 și 9 sunt comise pe teritoriul unei singure Părți, iar autorul presupus este cetățean al acelei Părți și se află pe teritoriul acelei Părți, și nicio altă Parte nu are motiv conform articolului 14, paragraful 1 sau 2 din prezenta Convenție, să exercite jurisdicția, în acele cazuri aplicându-se totuși prevederile articolelor 17 și 20-22 din prezenta Convenție, dacă este cazul.

Articolul 17 – Cooperarea internațională în materie penală

1. Părțile își acordă cea mai largă asistență pentru efectuarea urmăririi penale sau îndeplinirea procedurilor penale sau de extrădare referitoare la infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție, inclusiv asistență pentru obținerea probelor de care acestea dispun și care sunt necesare pentru îndeplinirea procedurilor respective.

2. Părțile îndeplinesc obligațiile prevăzute la paragraful 1 în conformitate cu orice tratate sau acorduri privitoare la asistența judiciară reciprocă existente între ele. În lipsa unor asemenea tratate sau acorduri, Părțile își acordă asistență în conformitate cu dreptul lor intern.

3. Părțile cooperează în cea mai mare măsură posibilă, conform dreptului aplicabil, tratatelor, acordurilor și aranjamentelor Părții solicitate, în ceea ce privește urmărirea sau procedurile penale care au ca obiect infracțiunile pentru care persoanele juridice pot fi trase la răspundere pe teritoriul Părții solicitate conform articolului 10 din prezenta Convenție.

4. Fiecare Parte poate examina oportunitatea înființării unor mecanisme suplimentare pentru a face schimb cu celelalte Părți de informații sau probe necesare pentru stabilirea răspunderii penale, civile sau administrative conform articolului 10.

Articolul 18 – Extrădarea sau urmărirea

1. În cazurile în care este competentă conform articolului 14, Partea pe teritoriul căreia se află presupusul făptuitor este obligată, dacă nu extrădează acea persoană, să aducă cauza fără întârziere în fața autorităților competente în vederea urmăririi prin intermediul unei proceduri conforme cu legile acelei Părți, fără excepție și indiferent dacă infracțiunea a fost comisă pe teritoriul său. Aceste autorități se pronunță în aceleași condiții ca și pentru orice altă infracțiune gravă potrivit legilor Părților respective.

2. Ori de câte ori legislația internă a unei Părți îi permite să extrădeze sau să predea pe unul din cetățenii săi cu condiția ca persoana să fie înapoiată acelei Părți în vederea executării pedepsei impuse în urma procesului sau procedurii pentru care s-a solicitat extrădarea sau predarea, și această Parte și Partea care a cerut extrădarea persoanei convin asupra acestei posibilități și asupra altor condiții pe care le consideră adecvate, această extrădare sau predare condiționată este suficientă pentru a stinge obligația prevăzută la paragraful 1.

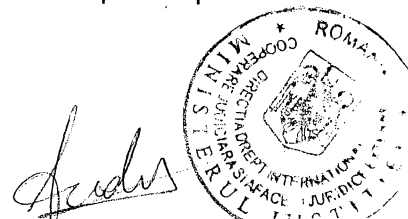

Articolul 19– Extradarea

1. Infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție se consideră ca fiind incluse drept infracțiuni care dau loc la extradare în orice tratat privind extradarea existent între oricare din Părți înainte de intrarea în vigoare a prezentei Convenții. Părțile se angajează să includă aceste infracțiuni drept infracțiuni care dau loc la extradare în orice tratat de extradare încheiat ulterior între ele.
2. Dacă o Parte care condiționează extradarea de existența unui tratat primește o cerere de extradare de la o altă Parte cu care nu a încheiat nici un tratat privind extradarea, Partea solicitată poate alege să considere prezenta Convenție drept temei juridic pentru extradare în ceea ce privește infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție. Extradarea se supune celorlalte condiții prevăzute de legislația Părții solicitate.
3. Părțile care nu condiționează extradarea de existența unui tratat recunosc infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție ca fiind infracțiuni care dau loc la extradare între ele, sub rezerva condițiilor prevăzute de legea Părții solicitate.
4. Dacă este necesar, infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție sunt considerate, în scopul extradării între Părți, ca și când ar fi fost comise nu numai în locul unde au fost comise, ci și pe teritoriul Părților care și-au stabilit competența conform articolului 14.
5. Dispozițiile tuturor tratatelor și acordurilor de extradare încheiate între Părți cu privire la infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție se consideră modificate între Părți în măsura în care sunt incompatibile cu prezenta Convenție.

Articolul 20 – Excluderea clauzei de excepție politică

1. Nici una din infracțiunile prevăzute la articolele 5-7 și 9 din prezenta Convenție, nu va fi considerată, în scopul extradării sau asistenței judiciare reciproce, drept infracțiune politică sau drept infracțiune conexă cu o infracțiune politică sau drept o infracțiune inspirată de rațiuni politice. În mod corespunzător, o cerere de extradare sau de asistență judiciară reciprocă care are ca obiect o asemenea infracțiune nu poate fi refuzată numai pe motiv că are ca obiect o infracțiune politică sau o infracțiune conexă cu o infracțiune politică sau o infracțiune inspirată de rațiuni politice.
2. Fără a prejudicia aplicarea articolelor 19-23 din Convenția privind Dreptul Tratatelor, adoptată la Viena, la 23 mai 1969 asupra celorlalte articole ale prezentei Convenții, orice stat sau Comunitatea Europeană poate, la momentul semnării sau al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare sau aprobare a Convenției, să declare că nu va aplica acest articol referitor la extradare pentru orice infracțiune prevăzută în prezenta Convenție. Partea se angajează să aplice această rezervă de la caz la caz, printr-o decizie motivată corespunzător.
3. Orice Parte își poate retrage total sau parțial o rezervă formulată în conformitate cu paragraful 2 prin intermediul unei declarații adresate Secretarului General al Consiliului Europei care va începe să aibă efect de la data primirii sale.
4. O Parte care a formulat o rezervă conform paragrafului 2 din prezentul articol nu poate pretinde aplicarea paragrafului 1 de către nicio altă Parte; aceasta poate, totuși, dacă rezerva sa este parțială sau condiționată, să pretindă aplicarea aceluși articol în măsura în care l-a acceptat Partea însăși.
5. Rezerva este valabilă pe o perioadă de trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei Convenții în ceea ce privește Partea respectivă. Totuși, rezerva poate fi înnoită pentru perioade de aceeași durată.

6. Cu douăsprezece luni înainte de data expirării rezervei, Secretarul General al Consiliului Europei notifică Partea interesată cu privire la expirare. Nu mai târziu de trei luni înainte de expirare, Partea notifică pe Secretarul General al Consiliului Europei că își menține, modifică sau retrage rezerva. Dacă o Parte notifică Secretarul General al Consiliului Europei că își menține rezerva, va furniza și o explicație a motivelor care justifică continuarea rezervei. În lipsa notificării de către Partea interesată, Secretarul General al Consiliului Europei informează acea Parte că rezerva sa se consideră prelungită automat pe o perioadă de șase luni. Omisiunea Părții interesate de a-și notifica intenția de menținere sau de modificare a rezervei înainte de expirarea acelei perioade duce la perimarea rezervei.

7. Dacă o Parte nu extrădează o persoană în baza aplicării acestei rezerve, după primirea unei cereri de la o altă Parte, aceasta aduce cauza fără întârziere și fără excepții în fața autorităților competente în vederea urmăririi, în afară de situația în care Partea solicitantă și solicitată convin să procedeze altfel. Autoritățile competente, în vederea urmăririi pe teritoriul Părții solicitate, se pronunță în aceleași condiții ca și pentru orice altă infracțiune gravă potrivit legilor Părții respective. Partea solicitată comunică neîntârziat rezultatul final al procedurii către Partea solicitată și către Secretarul General al Consiliului Europei, care îl comunică Conferinței Consultative a Părților prevăzută la articolul 30.

8. Decizia de a refuza cererea de extrădare în baza acestei rezerve se înaintează cât mai curând Părții solicitante. Dacă nu se pronunță nicio hotărâre judecătorească în primă instanță într-un termen rezonabil pe teritoriul Părții solicitate conform paragrafului 7, Partea solicitantă poate comunica acest lucru Secretarului General al Consiliului Europei, care supune chestiunea Conferinței Consultative a Părților prevăzută la articolul 30. Această Conferință examinează chestiunea și emite o opinie asupra conformității refuzului cu Convenția și o depune la Comitetul de Miniștri în vederea emiterii unei declarații asupra acesteia. Când își îndeplinește funcțiile prevăzute de prezentul paragraf, Comitetul de Miniștri se reunește în formula limitată la statele Parte.

Articolul 21 – Clauza de discriminare

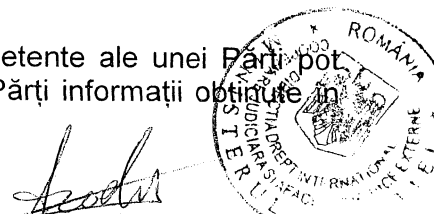
1. Niciuna din dispozițiile prezentei Convenții nu va fi interpretată ca impunând obligația de a extrăda sau de a acorda asistență judiciară reciprocă, dacă Partea solicitată are motive substanțiale să creadă că cererea de extrădare având ca obiect o infracțiune din cele prevăzute la articolele 5-7 și 9 sau de asistență judiciară reciprocă cu privire la asemenea infracțiuni a fost formulată cu scopul de a urmări sau pedepsi o persoană pe motive de rasă, religie, naționalitate, etnie sau opinie politică sau că, dacă dă curs acestei cereri, situația persoanei respective ar fi prejudiciată pentru oricare din aceste motive.

2. Nici una din dispozițiile prezentei Convenții nu va fi interpretată ca impunând obligația de a extrăda dacă persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă să fie supusă torturii sau unor tratamente sau pedepse inumane sau degradante.

3. Nici una din dispozițiile prezentei Convenții nu va fi interpretată ca impunând obligația de a extrăda dacă persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă pedeapsa cu moartea sau, când legea Părții solicitate nu permite închisoarea pe viață, închisoarea pe viață fără posibilitatea liberării condiționate, cu excepția cazului în care tratatele de extrădare aplicabile prevăd că Partea solicitată este obligat să extrădeze dacă Partea solicitantă oferă asigurări considerate suficiente de Partea solicitantă că nu se va aplica pedeapsa cu moartea sau, dacă aceasta este aplicată, că ea nu se va executa, sau că persoana respectivă nu va executa închisoare pe viață fără posibilitatea liberării condiționate.

Articolul 22 – Informarea spontană

1. Fără a afecta propriile cercetări sau proceduri, autoritățile competente ale unei Părți pot transmite, fără cerere prealabilă, autorităților competente ale unei alte Părți informații obținute în

cadrul propriilor cercetări, când consideră că dezvăluirea acestor informații ar putea ajuta Partea destinatară să inițieze sau să efectueze urmărirea sau procedurile penale, sau ar putea duce la formularea de către acea Parte a unei cereri în baza prezentei Convenții.

2. Partea care furnizează informațiile poate impune, conform dreptului său intern, condiții pentru folosirea acestora de către Partea destinatară.
3. Partea destinatară trebuie să se supună acestor condiții.
4. Totuși, orice Parte poate, în orice moment, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să declare că își rezervă dreptul de a nu se supune condițiilor impuse de Partea furnizoare conform paragrafului 2 de mai sus, decât dacă primește o notificare prealabilă privind natura informațiilor ce vor fi furnizate și este de acord cu transmiterea lor.

Articolul 23 – Semnarea și intrarea în vigoare

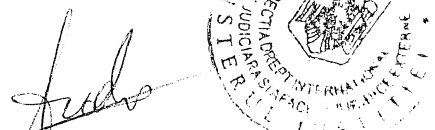
1. Prezenta Convenție este deschisă spre semnarea de către statele membre ale Consiliului Europei și de către statele care nu sunt membre și care au participat la elaborarea sa.
2. Prezenta Convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare se depun la Secretarul General al Consiliului Europei.
3. Prezenta Convenție intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de trei luni de la data la care șase state, inclusiv cel puțin patru state membre ale Consiliului Europei, și-au exprimat consimțământul de a se supune prezentei Convenții în conformitate cu prevederile paragrafului 2.
4. Pentru orice alt stat semnatar care își exprimă ulterior consimțământul de a se supune Convenției, aceasta intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de trei luni de la data când și-a exprimat consimțământul de a se supune Convenției în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

Articolul 24 – Aderarea la Convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea și obținerea consimțământului unanim al Părților la Convenție, poate invita pe orice stat care nu este membru al Consiliului Europei și care nu a participat la elaborarea acesteia să adere la Convenție. Decizia se ia de către majoritatea prevăzută la articolul 20 (d) din Statutul Consiliului Europei și cu votul unanim al reprezentanților Părților care au dreptul de a face parte din Comitetul de Miniștri.
2. Pentru orice stat care aderă la Convenție conform paragrafului 1 de mai sus, Convenția intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare la Secretarul General al Consiliului Europei.

Articolul 25 – Aplicarea teritorială

1. Orice stat sau Comunitatea Europeană poate, la momentul semnării sau la cel al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, să specifice teritoriul sau teritoriile pentru care se aplică prezenta Convenție.
2. Orice Parte poate, ulterior, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei Convenții asupra oricărui alt teritoriu specificat în declarație. Pentru acest teritoriu, Convenția intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de trei luni de la data primirii declarației de către Secretarul General al Consiliului Europei.

The image shows a handwritten signature in blue ink over a circular official seal. The seal contains the text 'SECRETARUL GENERAL AL CONSILIULUI EUROPEI' and 'OFFICE OF THE SECRETARY GENERAL OF THE COUNCIL OF EUROPE' around the perimeter. In the center of the seal is the emblem of the Council of Europe, which features a map of Europe surrounded by twelve stars.

3. Orice declarație făcută conform celor două paragrafe anterioare poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu specificat în respectiva declarație, prin intermediul unei notificări adresate Secretarului General al Consiliului Europei. Retragerea are efecte în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de trei luni de la data primirii de către Secretarul General al Consiliului Europei a notificării.

Articolul 26 – Efectele Convenției

1. Prezenta Convenție completează tratatele sau acordurile multilaterale sau bilaterale aplicabile între Părți, inclusiv prevederile următoarelor tratate ale Consiliului Europei:

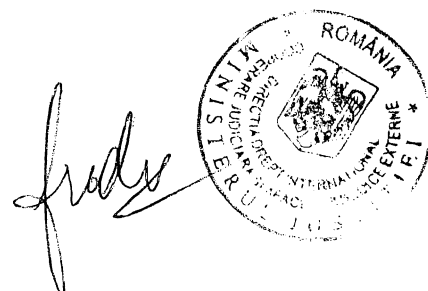
- Convenția europeană privind extrădarea, deschisă spre semnare la Paris la 13 decembrie 1957 (STE nr. 24);
- Convenția europeană privind asistența judiciară în materie penală, deschisă spre semnare la Strasbourg la 20 aprilie 1959 (STE nr. 30);
- Convenția europeană privind suprimarea terorismului, deschisă spre semnare la Strasbourg la 27 ianuarie 1977 (STE nr. 90);
- Protocolul Adițional la Convenția europeană privind asistența judiciară în materie penală, deschis spre semnare la Strasbourg la 17 martie 1978 (STE nr. 99);
- Cel de-al doilea Protocol Adițional la Convenția europeană privind asistența judiciară în materie penală, deschis spre semnare la Strasbourg la 8 noiembrie 2001 (STE nr. 182);
- Protocolul de modificare a Convenției europene privind suprimarea terorismului, deschis spre semnare la Strasbourg la 15 mai 2003 (STE nr. 190).

2. Dacă două sau mai multe Părți au încheiat deja un acord sau un tratat privitor la aspectele care fac obiectul prezentei Convenții sau au stabilit în alt mod relațiile dintre ele în aceste chestiuni, sau dacă vor face aceasta în viitor, ele vor avea dreptul de a aplica în mod corespunzător și acel acord sau tratat. Totuși, dacă Părțile stabilesc relațiile dintre ele în ceea ce privește chestiunile care fac obiectul prezentei Convenții într-un alt mod decât cel reglementat de prezenta Convenție, ele vor face aceasta într-o manieră care să nu fie incompatibilă cu obiectivele și principiile prezentei Convenții.

3. Părțile care sunt membre ale Uniunii Europene, în relațiile reciproce, vor aplica reglementările Comunității și Uniunii Europene în măsura în care există astfel de reglementări și sunt aplicabile în situația respectivă, fără însă a aduce atingere obiectului și scopului prezentei Convenții și fără a aduce atingere aplicării în întregime a acesteia în relația cu celelalte state.

4. Nicio dispoziție cuprinsă în prezenta Convenție nu afectează alte drepturi, obligații și responsabilități ale unei Părți și ale persoanelor potrivit dreptului internațional, inclusiv dreptului internațional umanitar.

5. Dispozițiile prezentei Convenții nu se aplică activităților forțelor armate în timpul unui conflict armat, în sensul dat acestor termeni de dreptul internațional umanitar - când acesta este aplicabil - și nici activităților efectuate de forțele armate ale unui stat în exercițiul funcțiilor lor oficiale, în măsura în care sunt guvernate de alte reguli ale dreptului internațional.

The image shows a handwritten signature in black ink, which appears to be 'Fradys', written over a circular official stamp. The stamp is from the Ministry of Justice of Romania, with the text 'ROMANIA' at the top and 'MINISTERUL JUSTIȚIEI' around the perimeter. In the center of the stamp is the coat of arms of Romania. The stamp also contains the text 'DIRECȚIA DE ÎNDRUMARE ȘI COORDONARE A ACTIVITĂȚII JUDICIARE INTERNATIONALE' and 'ROMANIA' at the bottom.

Articolul 27 – Modificări ale Convenției

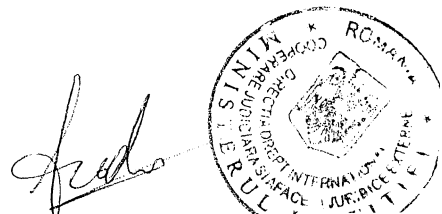
1. Modificările la prezenta Convenție pot fi propuse de oricare Parte, de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei sau de Conferința Consultativă a Părților.
2. Orice propunere de modificare se comunică Părților de către Secretarul General al Consiliului Europei.
3. Mai mult, orice modificare propusă de o Parte sau de Comitetul de Miniștri se comunică Conferinței Consultative a Părților, care transmite Comitetului de Miniștri opinia sa cu privire la modificarea propusă.
4. Comitetul de Miniștri examinează modificarea propusă și orice opinie transmisă de Conferința Consultativă a Părților și poate aproba modificarea.
5. Textul oricărei modificări aprobată de Comitetul de Miniștri conform paragrafului 4 se înaintează Părților în vederea acceptării.
6. Orice modificare aprobată în conformitate cu paragraful 4 intră în vigoare în cea de-a treizecea zi de după ce toate Părțile au informat Secretarul General cu privire la acceptarea sa.

Articolul 28 – Revizuirea anexei

1. În vederea actualizării listei tratatelor din Anexă, orice Parte sau Comitetul de Miniștri poate propune modificări. Aceste propuneri de modificare se vor referi numai la tratatele universale încheiate în cadrul sistemului Națiunilor Unite, și care se ocupă în mod special de terorism și au intrat în vigoare. Ele se comunică Părților de către Secretarul General al Consiliului Europei.
2. După consultarea Părților care nu sunt membre, Comitetul de Miniștri poate adopta o modificare propusă cu majoritatea prevăzută de articolul 20 (d) din Statutul Consiliului Europei. Modificarea intră în vigoare la expirarea termenului de un an de la data la care a fost înaintată Părților. În cadrul acestui termen, orice Parte poate notifica Secretarul General al Consiliului Europei cu privire la orice obiecție împotriva intrării în vigoare a modificării, pentru Partea respectivă.
3. Dacă o treime din Părți notifică Secretarul General al Consiliului Europei cu privire la o obiecție împotriva intrării în vigoare a modificării, aceasta nu intră în vigoare.
4. Dacă mai puțin de o treime din statele contractante notifică o obiecție, modificarea intră în vigoare pentru Părțile care nu au notificat o obiecție.
5. Dacă o modificare a intrat în vigoare conform paragrafului 2 și o Parte a notificat o obiecție la aceasta, modificarea intră în vigoare pentru Partea respectivă în prima zi din luna ce urmează datei la care a notificat acceptarea sa Secretarului General al Consiliului Europei.

Articolul 29 – Soluționarea diferendelor

În cazul unui diferend între Părți cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentei Convenții, acestea vor căuta să soluționeze acest diferend prin negocieri sau prin alte mijloace amiabile alese de ele, inclusiv prin transmiterea diferendului la un tribunal arbitral ale cărui decizii vor fi obligatorii pentru Părțile respective, sau la Curtea Internațională de Justiție, conform unui acord între Părțile interesate.

Articolul 30 – Conferința Consultativă a Părților

1. Părțile se reunesc periodic cu scopul de a:
 - a. formula propuneri pentru facilitarea sau îmbunătățirea folosirii și implementării efective ale prezentei Convenții, inclusiv cu scopul de a identifica orice probleme din acest domeniu, precum și efectele oricărei declarații făcute conform prezentei Convenții;
 - b. elabora opinii privind conformitatea refuzului extrădării potrivit articolului 20, paragraful 8;
 - c. formula propuneri de modificare a prezentei Convenții conform articolului 27;
 - d. formula o opinie asupra oricărei propuneri de modificare a prezentei Convenții transmisă Conferinței în conformitate cu articolul 27, paragraful 3;
 - e. exprima o opinie asupra oricărei chestiuni referitoare la aplicarea prezentei Convenții și de facilitarea schimbului de informații privind progresele juridice, politice sau tehnice semnificative;
2. Conferința Consultativă a Părților se convocă de către Secretarul General al Consiliului Europei.
3. Părțile sunt asistate de către Secretariatul Consiliului Europei în exercițiul funcțiilor ce decurg din prezentul articol.

Articolul 31 – Denunțarea

1. Oricare Parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție prin intermediul unei notificări adresate Secretarului General al Consiliului Europei.
2. Această denunțare începe să aibă efecte din prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de trei luni de la data primirii notificării de către Secretarul General al Consiliului Europei.

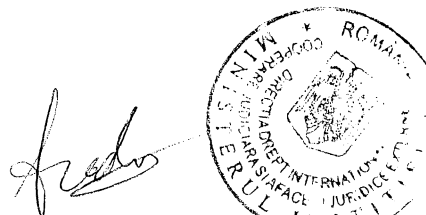
Articolul 32 – Notificarea

Secretarul General al Consiliului Europei notifică statele membre ale Consiliului Europei, statele care nu sunt membre și care au participat la elaborarea prezentei Convenții, precum și orice stat care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta Convenție, în legătură cu:

- a. orice semnare;
- b. depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare;
- c. orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții conform articolului 23;
- d. orice declarație făcută în temeiul articolului 1, paragraful 2, articolul 22 paragraful 4 și articolul 25 ;
- e. orice alt act, notificare sau comunicare privind prezenta Convenție.

Drept pentru care subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, au semnat prezenta Convenție.

Adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va transmite copii certificate pentru conformitate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, statelor care nu sunt membre și care au participat la elaborarea prezentei Convenții, și oricărui stat invitat să adere la aceasta.

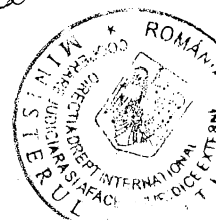
Handwritten signature and official stamp of the Romanian Ministry of Justice, Directorate for International Law and Jurisdiction.

Anexă

1. Convenția de la Haga din 16 decembrie 1970 privind reprimarea capturării ilicite de aeronave;
2. Convenția privind reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității aviației civile încheiată la Montreal, la 23 septembrie 1971;
3. Convenția cu privire la prevenirea și reprimarea infracțiunilor comise contra persoanelor ce se bucură de protecție internațională, inclusiv agenții diplomatici, adoptată la New York la 14 decembrie 1973;
4. Convenția internațională împotriva luării de ostateci, adoptată la New York la 17 decembrie 1979;
5. Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptată la Viena la 3 martie 1980;
6. Protocolul asupra reprimării actelor ilicite de violență în aeroporturi servind aviației civile internaționale, încheiat la Montreal la 24 februarie 1988;
7. Convenția pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității navigației maritime, încheiată la Roma la 10 martie 1988;
8. Protocolul pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității platformelor fixe situate pe platoul continental, încheiată la Roma la 10 martie 1988;
9. Convenția internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu explozivi, adoptată la New York la 15 Decembrie 1997;
10. Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999.

Amplasarea a anexelor

[Signature]

Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism

Warsaw, 16.V.2005

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members;

Recognising the value of reinforcing co-operation with the other Parties to this Convention;

Wishing to take effective measures to prevent terrorism and to counter, in particular, public provocation to commit terrorist offences and recruitment and training for terrorism;

Aware of the grave concern caused by the increase in terrorist offences and the growing terrorist threat;

Aware of the precarious situation faced by those who suffer from terrorism, and in this connection reaffirming their profound solidarity with the victims of terrorism and their families;

Recognising that terrorist offences and the offences set forth in this Convention, by whoever perpetrated, are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature, and recalling the obligation of all Parties to prevent such offences and, if not prevented, to prosecute and ensure that they are punishable by penalties which take into account their grave nature;

Recalling the need to strengthen the fight against terrorism and reaffirming that all measures taken to prevent or suppress terrorist offences have to respect the rule of law and democratic values, human rights and fundamental freedoms as well as other provisions of international law, including, where applicable, international humanitarian law;

Recognising that this Convention is not intended to affect established principles relating to freedom of expression and freedom of association;

Recalling that acts of terrorism have the purpose by their nature or context to seriously intimidate a population or unduly compel a government or an international organisation to perform or abstain from performing any act or seriously destabilise or destroy the fundamental political, constitutional, economic or social structures of a country or an international organisation;

Have agreed as follows:

Article 1 – Terminology

1 For the purposes of this Convention, "terrorist offence" means any of the offences within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the Appendix.

2 On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State or the European Community which is not a party to a treaty listed in the Appendix may declare that, in the application of this Convention to the Party concerned, that treaty shall be deemed not to be included in the Appendix. This declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the Party having made such a declaration, which shall notify the Secretary General of the Council of Europe of this entry into force.

Article 2 – Purpose

The purpose of the present Convention is to enhance the efforts of Parties in preventing terrorism and its negative effects on the full enjoyment of human rights, in particular the right to life, both by measures to be taken at national level and through international co-operation, with due regard to the existing applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties.

Article 3 – National prevention policies

1 Each Party shall take appropriate measures, particularly in the field of training of law enforcement authorities and other bodies, and in the fields of education, culture, information, media and public awareness raising, with a view to preventing terrorist offences and their negative effects while respecting human rights obligations as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.

2 Each Party shall take such measures as may be necessary to improve and develop the co-operation among national authorities with a view to preventing terrorist offences and their negative effects by, *inter alia*:

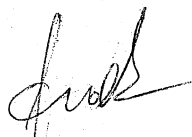
- a exchanging information;
- b improving the physical protection of persons and facilities;
- c enhancing training and coordination plans for civil emergencies.

3 Each Party shall promote tolerance by encouraging inter-religious and cross-cultural dialogue involving, where appropriate, non-governmental organisations and other elements of civil society with a view to preventing tensions that might contribute to the commission of terrorist offences.

4 Each Party shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by terrorist offences and the offences set forth in this Convention and consider encouraging the public to provide factual, specific help to its competent authorities that may contribute to preventing terrorist offences and offences set forth in this Convention.

Article 4 – International co-operation on prevention

Parties shall, as appropriate and with due regard to their capabilities, assist and support each other with a view to enhancing their capacity to prevent the

commission of terrorist offences, including through exchange of information and best practices, as well as through training and other joint efforts of a preventive character.

Article 5 – Public provocation to commit a terrorist offence

1 For the purposes of this Convention, "public provocation to commit a terrorist offence" means the distribution, or otherwise making available, of a message to the public, with the intent to incite the commission of a terrorist offence, where such conduct, whether or not directly advocating terrorist offences, causes a danger that one or more such offences may be committed.

2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish public provocation to commit a terrorist offence, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 6 – Recruitment for terrorism

1 For the purposes of this Convention, "recruitment for terrorism" means to solicit another person to commit or participate in the commission of a terrorist offence, or to join an association or group, for the purpose of contributing to the commission of one or more terrorist offences by the association or the group.

2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish recruitment for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 7 – Training for terrorism

1 For the purposes of this Convention, "training for terrorism" means to provide instruction in the making or use of explosives, firearms or other weapons or noxious or hazardous substances, or in other specific methods or techniques, for the purpose of carrying out or contributing to the commission of a terrorist offence, knowing that the skills provided are intended to be used for this purpose.

2 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish training for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

Article 8 – Irrelevance of the commission of a terrorist offence

For an act to constitute an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention, it shall not be necessary that a terrorist offence be actually committed.

Article 9 – Ancillary offences

1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law:

- a Participating as an accomplice in an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;

A handwritten signature in black ink is located in the bottom right corner of the page. To its left is a faint, circular stamp or seal, which is mostly illegible but appears to contain some text around its perimeter.

b Organising or directing others to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;

c Contributing to the commission of one or more offences as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:

i be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention; or

ii be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention.

2 Each Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under, and in accordance with, its domestic law the attempt to commit an offence as set forth in Articles 6 and 7 of this Convention.

Article 10 – Liability of legal entities

1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal entities for participation in the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention.

2 Subject to the legal principles of the Party, the liability of legal entities may be criminal, civil or administrative.

3 Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

Article 11 – Sanctions and measures

1 Each Party shall adopt such measures as may be necessary to make the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention punishable by effective, proportionate and dissuasive penalties.

2 Previous final convictions pronounced in foreign States for offences set forth in the present Convention may, to the extent permitted by domestic law, be taken into account for the purpose of determining the sentence in accordance with domestic law.

3 Each Party shall ensure that legal entities held liable in accordance with Article 10 are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 12 – Conditions and safeguards

1 Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention are carried out while respecting human rights obligations, in particular the right to freedom of expression, freedom of association and freedom of religion, as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.

2 The establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention should furthermore be subject to the principle of proportionality, with respect to the legitimate aims pursued and to their necessity in a democratic society, and should exclude any form of arbitrariness or discriminatory or racist treatment.

Article 13 – Protection, compensation and support for victims of terrorism

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to protect and support the victims of terrorism that has been committed within its own territory. These measures may include, through the appropriate national schemes and subject to domestic legislation, *inter alia*, financial assistance and compensation for victims of terrorism and their close family members.

Article 14 Jurisdiction

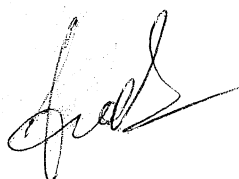
1 Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:

- a when the offence is committed in the territory of that Party;
- b when the offence is committed on board a ship flying the flag of that Party, or on board an aircraft registered under the laws of that Party;
- c when the offence is committed by a national of that Party.

2 Each Party may also establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:

- a when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, in the territory of or against a national of that Party;
- b when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, against a State or government facility of that Party abroad, including diplomatic or consular premises of that Party;
- c when the offence was directed towards or resulted in an offence referred to in Article 1 of this Convention, committed in an attempt to compel that Party to do or abstain from doing any act;
- d when the offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that Party;
- e when the offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that Party.

3 Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to a Party whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested Party.

4 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

5 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence set forth in this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

Article 15 – Duty to investigate

1 Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in this Convention may be present in its territory, the Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.

2 Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.

3 Any person in respect of whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:

a communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;

b be visited by a representative of that State;

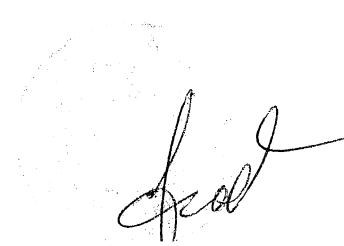
c be informed of that person's rights under subparagraphs a. and b.

4 The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the Party in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.

5 The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any Party having a claim of jurisdiction in accordance with Article 14, paragraphs 1.c and 2.d to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

Article 16 – Non application of the Convention

This Convention shall not apply where any of the offences established in accordance with Articles 5 to 7 and 9 is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State, and no other State has a basis under Article 14, paragraph 1 or 2 of this Convention, to exercise jurisdiction, it being understood that the provisions of Articles 17 and 20 to 22 of this Convention shall, as appropriate, apply in those cases.

A handwritten signature in black ink is written over a faint circular stamp or seal in the bottom right corner of the page.

Article 17 – International co-operation in criminal matters

1 Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.

2 Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties or other agreements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or agreements, Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.

3 Parties shall co-operate with each other to the fullest extent possible under relevant law, treaties, agreements and arrangements of the requested Party with respect to criminal investigations or proceedings in relation to the offences for which a legal entity may be held liable in accordance with Article 10 of this Convention in the requesting Party.

4 Each Party may give consideration to establishing additional mechanisms to share with other Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to Article 10.

Article 18 – Extradite or prosecute

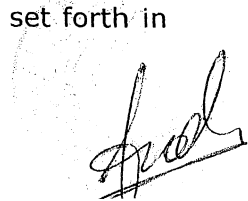
1 The Party in the territory of which the alleged offender is present shall, when it has jurisdiction in accordance with Article 14, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that Party. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a serious nature under the law of that Party.

2 Whenever a Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this Party and the Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

Article 19 – Extradition

1 The offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the Parties before the entry into force of this Convention. Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

2 When a Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, the requested Party may, if it so decides, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Fred', is located in the bottom right corner of the page. The signature is written over a faint circular stamp.

Articles 5 to 7 and 9 of this Convention. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested Party.

3 Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested Party.

4 Where necessary, the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be treated, for the purposes of extradition between Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the Parties that have established jurisdiction in accordance with Article 14.

5 The provisions of all extradition treaties and agreements concluded between Parties in respect of offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be modified as between Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 20 – Exclusion of the political exception clause

1 None of the offences referred to in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence, an offence connected with a political offence, or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

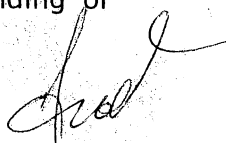
2 Without prejudice to the application of Articles 19 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 23 May 1969 to the other Articles of this Convention, any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the Convention, declare that it reserves the right to not apply paragraph 1 of this Article as far as extradition in respect of an offence set forth in this Convention is concerned. The Party undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision.

3 Any Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with paragraph 2 by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

4 A Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this Article may not claim the application of paragraph 1 of this Article by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of this article in so far as it has itself accepted it.

5 The reservation shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservation may be renewed for periods of the same duration.

6 Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretary General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before expiry, the Party shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or

withdrawing its reservation. Where a Party notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Party concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

7 Where a Party does not extradite a person in application of this reservation, after receiving an extradition request from another Party, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting Party and the requested Party agree otherwise. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested Party, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a grave nature under the law of that Party. The requested Party shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting Party and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Consultation of the Parties provided for in Article 30.

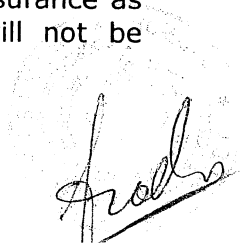
8 The decision to refuse the extradition request on the basis of this reservation shall be forwarded promptly to the requesting Party. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested Party according to paragraph 7, the requesting Party may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Consultation of the Parties provided for in Article 30. This Consultation shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the States Parties.

Article 21 – Discrimination clause

1 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment.

3 Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested Party does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested Party is under the obligation to extradite if the requesting Party gives such assurance as the requested Party considers sufficient that the death penalty will not be

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Arads', is located in the bottom right corner of the page. The signature is written in a cursive style and is partially enclosed by a faint, circular stamp.

imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole.

Article 22 – Spontaneous information

1 Without prejudice to their own investigations or proceedings, the competent authorities of a Party may, without prior request, forward to the competent authorities of another Party information obtained within the framework of their own investigations, when they consider that the disclosure of such information might assist the Party receiving the information in initiating or carrying out investigations or proceedings, or might lead to a request by that Party under this Convention.

2 The Party providing the information may, pursuant to its national law, impose conditions on the use of such information by the Party receiving the information.

3 The Party receiving the information shall be bound by those conditions.

4 However, any Party may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to be bound by the conditions imposed by the Party providing the information under paragraph 2 above, unless it receives prior notice of the nature of the information to be provided and agrees to its transmission.

Article 23 – Signature and entry into force

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and by non-member States which have participated in its elaboration.

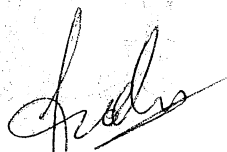
2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which six Signatories, including at least four member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

4 In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

Article 24 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties to the Convention, may invite any State which is not a member of the Council of Europe and which has not participated in its elaboration to accede to this convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'F. de la...', is located in the bottom right corner of the page.

2 In respect of any State acceding to the convention under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 25 – Territorial application

1 Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 26 – Effects of the Convention

1 The present Convention supplements applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties, including the provisions of the following Council of Europe treaties:

– European Convention on Extradition, opened for signature, in Paris, on 13 December 1957 (ETS No. 24);

– European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature, in Strasbourg, on 20 April 1959 (ETS No. 30);

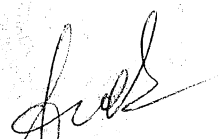
– European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature, in Strasbourg, on 27 January 1977 (ETS No. 90);

– Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 17 March 1978 (ETS No. 99);

– Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 8 November 2001 (ETS No. 182);

– Protocol amending the European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature in Strasbourg on 15 May 2003 (ETS No. 190).

2 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be

entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly. However, where Parties establish their relations in respect of the matters dealt with in the present Convention other than as regulated therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.

3 Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties. ⁽¹⁾

4 Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of a Party and individuals under international law, including international humanitarian law.

5 The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a Party in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

Article 27 – Amendments to the Convention

1 Amendments to this Convention may be proposed by any Party, the Committee of Ministers of the Council of Europe or the Consultation of the Parties.

2 Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

3 Moreover, any amendment proposed by a Party or the Committee of Ministers shall be communicated to the Consultation of the Parties, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on the proposed amendment.

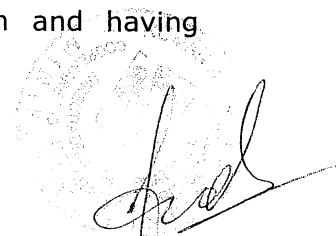
4 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Consultation of the Parties and may approve the amendment.

5 The text of any amendment approved by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 4 shall be forwarded to the Parties for acceptance.

6 Any amendment approved in accordance with paragraph 4 shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 28 – Revision of the Appendix

1 In order to update the list of treaties in the Appendix, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern universal treaties concluded within the United Nations system dealing specifically with international terrorism and having

2 The Consultation of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe whenever he finds it necessary and in any case when a majority of the Parties or the Committee of Ministers request its convocation.

3 The Parties shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out their functions pursuant to this article.

Article 31 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 32 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with article 23;
- d any declaration made under Article 1, paragraph 2, 22, paragraph 4, and 25 ;
- e any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

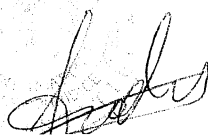
Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

Note by the Secretariat: See the Declaration formulated by the European Community and the Member States of the European Union upon the adoption of the Convention by the Committee of Ministers of the Council of Europe, on 3 May 2005:

"The European Community/European Union and its Member States reaffirm that their objective in requesting the inclusion of a "disconnection clause" is to take account of the institutional structure of the Union when acceding to international conventions, in particular in case of transfer of sovereign powers from the Member States to the Community.

This clause is not aimed at reducing the rights or increasing the obligations of a non-European Union Party vis-à-vis the European Community/European Union and its Member States, inasmuch as the latter are also parties to this Convention.

The disconnection clause is necessary for those parts of the Convention which fall within the competence of the Community/Union, in order to indicate that European Union Member States cannot invoke and apply the rights and obligations deriving from the Convention directly among themselves (or between themselves and the European Community/Union). This does not detract from the fact that the Convention applies fully between the European Community/European Union and its Member States on the one hand, and the other Parties to the Convention, on the other; the Community and the European Union Members States will be

bound by the Convention and will apply it like any Party to the Convention, if necessary, through Community/Union legislation. They will thus guarantee the full respect of the Convention's provisions vis-à-vis non-European Union Parties."

Appendix

- 1 Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;
- 2 Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, concluded at Montreal on 23 September 1971;
- 3 Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted in New York on 14 December 1973;
- 4 International Convention Against the Taking of Hostages, adopted in New York on 17 December 1979;
- 5 Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted in Vienna on 3 March 1980;
- 6 Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;
- 7 Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;
- 8 Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;
- 9 International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted in New York on 15 December 1997;
- 10 International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted in New York on 9 December 1999.

